

ПЛОВДИВСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Въ „Пловдивски Гласъ“ ще излиза вѣка слѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всичка дума по 5 ст. за едно обнародование. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдават въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Пловдив. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Рѣкописи се връщатъ, ако бѫдѫтъ платени. Обявленията на г. Приставатъ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Самая распространенная въ России ежедневная газета

СВѢТЪ

ПОДЪ РЕДАКЦИЕЮ

В. В. Комарова,

въ 1897 г. буде выходить по прежней программѣ, продолжая съ вѣрою, правдою и твердымъ упованиемъ на русскихъ людей, неустанно работать на пользу родины. „СВѢТЪ“ выходить и въ понедѣльники, чрезъ что всѣ извѣстія о случившемся въ Воскресенье получаются нашими подписчиками въ кратчайшее время.

Это важное улучшение въ изданіи нашей газеты.

„СВѢТЪ“ слѣдитъ за современностью и отражаетъ собою современность. Строгая истина и правильное освѣщавше современныхъ вопросовъ—составляеть цѣль и смыслъ нашей газеты. Текущъ членъ газетъ въ Россіи увеличивается, но „СВѢТЪ“ употребить всѣ усилия останется на той высотѣ, на которой онъ стоялъ до сихъ поръ, и сохранитъ къ себѣ симпатіи своихъ читателей.

По примѣру прежнихъ лѣтъ, въ фельтонахъ газеты будуть помѣщаемы исторические и бытовые романы. Съ 1 января начнется печатаніеъ большой историческій романъ извѣстнаго уже нашимъ читателямъ талантливаго писателя В. РАДИЧА: „Максимъ Желѣзнякъ“. Дѣйствіе романа происходитъ въ Украинѣ въ XVIII столѣтіи. Кромѣ того, въ теченіе года будуть напечатаны новыя произведения Н. Э. Гейнца: „Дочь Петра Великаго“, историческій романъ XVIII столѣтія и „Современныи Самозванецъ“, романъ-хроника, продолженіе романа того же автора, напечатанаго въ текущемъ году: „Герой конца вѣка“.

Для будущаго 1897 года въ распоряженіи редакціи для „Приложений“ имѣются романы: кн. М. Н. Волконскаго, Н. Э. Гейнца, А. А. Соколова, К. В. Назаревской, Н. И. Мердеръ (Северинъ), В. П. Крыжановской, В. Л. Маркова, С. К. Литвина и др.

Подписная цѣна съ пересылкою и доставкою:

НА ГОДЪ	НА ПОЛГОДА	НА З Мѣс.
Съ 1 января 4 р.	Съ 1 января 2 р.	Съ 1 января, 1 априлъ, 1 юни и 1 октомври
по 31 декабря	или 1-го юли	1 р.

Подписная цѣна на „СВѢТЪ“ съ „Приложениемъ Романовъ“.	НА ГОДЪ	НА ПОЛГОДА	НА З Мѣс.
4 р.	2 р.	1 р.	1 р.
Газета „Свѣтъ“ и 12 книга романа.	(Газета „Свѣтъ“ и 6 книга романа.)	(Газета „Свѣтъ“ и 3 книга романа.)	

Письма и деньги адресовать: С.-Петербургъ, редакція „Свѣтъ“, Невскій, 136. 3-3

Пловдив, 8 Февруарий 1897 г.

Тѣзи е вече втора година отъ като продължаватъ кланетата мѣжду христиани и мюсюлмани на островъ Критъ. Миналата година критските патриоти за да извоюватъ своите човѣшки правдини, прибѣгнаха къмъ най радикалното и послѣдното срѣдство—революцията. Малко по брой и не добре въоръжени, естественно, че отъ вѣстаниците не можеше да се очаква да истиласкатъ изъ вѫтрѣшностите на острова турските гарнири и да станатъ господари на положението, но напротивъ се предполагаше, че слѣдъ едно, или най много двѣ срѣщи съ турските полчища, вѣстаниците ще бѫдѫтъ съсиани и мирѣть и тишината ще се въстанопрѣвѣтъ въ разбунтуванія островъ. Дѣйствително миналата есенъ по намѣса на великите сили, неприятелските дѣйствия бѣхъ се преустановили, слѣдъ като Високата Портата се бѣше обѣщала да испълни предписаніята на халебския договоръ, въ който се предвиждали автономни права за Критяните, обаче санкциониранието на тѣзи права отъ страна на Султана или но-добре въвеждането на реформите ставаше тѣй бавно, чѣто исчерила и послѣдната капка отъ търпеніе на онеправданите съ вѣкове християни. Въ края на миналий мѣсецъ възстапа-

нието на ново избухна, но този пожътъ съ още по-голяма сила. Революционниятъ комитетъ въ Критъ е обявилъ съединението на острова съ кралство Гърция, сѫщото нѣщо направилъ и революционниятъ комитетъ въ Гърция, а въ рѣдовете на критските вѣстаници се разяватъ грѣцки знамена. Предъ подобни събития естественно, че правителството на кралъ Георгия трѣбаше да излѣзе изъ наблюдателното положение и да земе едно опредѣлително рѣшеніе за бѫдѫщи дѣйствия.

Въ камаратата на депутатите министъръ предсѣдателя г-нъ Делиянисъ е обявилъ, че предъ събитията, които се вършатъ въ Критъ, Н. В. Кралъ Георгий неможе да бѫде вѣчъ хладнокръвъ зрителъ, но въ съгласие съ желанието на грѣцкия народъ той зима въ свойте рѣчи критското дѣло. Тѣзи декларации са била посрѣдната отъ страна на депутатите и народа съ голѣмо въсхищение. Два дена слѣдъ това, съ кралевски указъ се заповѣда да се мобилизира флотата, която подъ команда на принца Георгия, втори синъ на краля, по срѣдъ голѣмъ ентузиазъмъ заминала за критските води. Преди обаче да пристигне на място назначението и да може да направи десантъ на сушата, коменданта князъ Георгий, билъ предупреденъ отъ командантите на корабите на великиятъ сили да неизлиза на суша защото, силитъ сѫщо да испратятъ подъ конвой до Пирея грѣцката флота. Не се знае какъвъ ефектъ е произвело това предупреждение върху младия вождъ, но фактъ е, че турския воененъ корабъ Фуадъ билъ нападнатъ отъ грѣцкия крейсеръ Миаулисъ, вслѣдствие на което една голѣма част отъ сultanovite съвѣтницы били исказали желание да се прекъснатъ дипломатическите сношения съ Гърция. Султана обаче, не се рѣшава на тѣзи крайна мярка, но е прибѣгналъ къмъ посрѣдничеството на великите сили. Додѣто въ Цариградъ се съвѣтваше какво да правятъ, сраженията на острова мѣжду вѣстаниците и турските войски, продължаватъ съ голѣмо ожесточение. Че работата е много сериозна може да ни послужи факта, че главния управителъ Беровицъ паша придруженъ отъ 30 души черногорци избѣгалъ отъ резиденцията си на единъ руски корабъ, отъ гдѣто си е далъ и оставката и заминалъ за Триестъ. Тѣзи постѫпка на Беровицъ паша влони положението и послѣдната остатокъ отъ авторитета на Турция, споредъ както се изразява Балканската Агенция, е изгубенъ.

Ще сполучатъ ли критяните въ борбата си срѣчу притѣснителите си—турците, то въпросъ, който всѣкой слѣдущъ за събитията въ Критъ си задава. Нѣкои допускатъ, че може би ще се удае случай на принца Георгия да направи десантъ на острова и да усилитъ рѣдовете на вѣстаниците отъ една страна, а отъ друга, да не даде възможностъ на Турция да испрати нови войски въ Критъ, други пъкъ твърдятъ, че тѣ като великите сили били съгласни да се заварди цѣлостта на Турция и нейната не-покътностъ, то всичките усилия както на вѣстаници, така сѫщо и на грѣцкото правителство ще отидатъ напразно. Малката Гърция

не е въ състояние да воюва съ Турция, тѣзи послѣдната, ако би силитъ да я оставятъ да обяви война, то неостава съмнение, че резултата ще бѫде печаленъ както за нещастните критски борци, така сѫщо и за самото грѣцко кралство. Въ всѣкой случай, ний съчувствува на борците и желаемъ имъ отъ душа и сърдце подобрение на тѣхното положение. Ако великите сили се въодушевляватъ отъ хуманни чувства, то тѣ трѣбва да зематъ при сърдце критската казуза и да поглѣднатъ на събитията въ Критъ като хора христиани, като не забравятъ и Христовото узречение: любите другъ друга. Тамъ гдѣто отъ двѣ години се лѣе кръвъ за човѣшки правдини, комбинации за нѣкаква си цѣлостъ на една изгнила вѣчъ Турция, трѣбва да бѫдѫтъ на вторъ планъ.

ХРОНИКА

* * Д-ръ А. Антоновъ, Русен. Окр. Лѣкаръ, които е билъ и други пъти въ Пловдивъ е назначенъ за Управител Лѣкаръ на Пловдивската I класна болница, но милостта му отказалъ, като си подалъ оставката.

* * Съобщаватъ ни отъ Никополь, че въ скоро време ще почнатъ да пижутъ пасажерските параходи, защото Дунава билъ много чистъ.

* * Не съ малко възмущение прочетохме една до-писка отъ Пловдивъ, и обнародвана въ в. „Социалистъ“ въ нея извѣстната гладникъ, който за жалост още стоя на служба въ Окр. Сѫдъ като подсекретарь, пише такива дивотий че били вършени надъ новобранците отъ тукашния 4 полкъ, каквито може да роди една развалина безъ никакво образуване натура. Кой може да пише такива дивотий, че биле давали на новобрачната да яде калъ! Ние мислимъ, че командира на полка, освѣтъ гдѣто ще иска наказанието за клѣвета на такива развалини и въ кости допищници, но и ще поискамъ отъ когото зависи и изгонването на тѣхъ службашъ.

* * В. „Свобода“ неможе да намѣри думи съ които да искаже голѣмата си радостъ, за гдѣто имало недоразумение, несъгласие, относително линията Сарамбей — Нова-Загора, отъ прѣирийтѣ, които сѫ се водили въ Камарата. Свободистите отчакватъ месия, кога по скоро ще ги отрѣбятъ потъмнѣлото за тѣхъ сълнце. Съ тая злобна радостъ много има да са прозяватъ. Тѣ искатъ не-прѣмѣни по всички въпроси да глѣдатъ съ едно око. Вѣдъ това не сѫ стамболовитъ куци кончета, които гониха една прайдоха Свирчо какво каже всичко и свѣршено. Непомнимъ ли когато Божиновъ отъ Свищовъ бѣ поискъ да се покаже малко независимъ като народенъ прѣститъ и Стамболовъ го изруга по най хамалски начинъ и той си... и замина за Свищовъ. Днесъ има самостоятелни представители съ извѣстни убѣждения и тѣхъ немогатъ разубѣди никакви свирчовски мюзевирлици.

* * Изъ градътъ се пустна слухъ мѣжду нащите стамболисти, че народъ прѣститъ Г. К. Махаиловъ се отцѣнилъ и падналъ въ немилостъ. Ние сме въ положение да заявимъ прѣдъ всѣкъ върующъ и невърующъ, че г. Михаиловъ, какъвъто е билъ напредъ, такъвъ е и сега, чистъ привърженикъ на народната партия. Подобно ренегатство вършатъ разнитѣ Иоловци и глагъни записи.

* * Пловдивското Градоначалство официално е обявило, че се искатъ по четиригодишъ срокъ стражари бѫлгари за Критъ, които да знаятъ турски и грѣцки. Платятъ сѫ твърдѣ малки, даже по малки и отъ тѣзи на нашите стражари, та едвали ще се намѣрятъ такива, които да напуснатъ домовете си и отидатъ тол-

кова далеч отъ отечеството. По този случай, гръцкият въстаници отъ Атина изригватъ цѣль купъ отъ обвинение срѣщу българитѣ, като че ние сме виновати, че гърцитѣ не могатъ да се съединятъ.

* * Получихме една дописка отъ градът, която описва нѣкакъ непристойни работи, които единъ адвокатъ си позволявалъ къмъ сѫдията и то въ присъствие на цѣла присъствующа публика. Този г-нъ се отнасялъ много невежливо, като титулиралъ сѫдията: „Драгановъ бѣ, я гуди моето дѣло по напредъ, защото имамъ и друго въ другото сѫдилище, и други такива, които другадѣ биха привлечли този г-нъ на дисциплинарка. Не ще обнародваме всичко, защото върваме, че не ще се повторятъ други пъти, за да поставятъ и публика и сѫдията въ неловко положение, кога испълнява длъжността си.“

* * Слуша се, че единъ учитель отъ класното училище, до толкова билъ убѣденъ въ несъществуванието на Бога, щото този свой атеизъмъ си позволилъ да го искаже и на учениците си отъ IV-й класъ. Мислимъ че не ще биде злѣ отъ когото зависи да се издиратъ този г-нъ на пазаръ.

* * Секретаря на тъкашния окр. сѫдъ е премѣстенъ въ Стара-Загора, а тамошния тукъ.

* * Акцизния чиновникъ Векиловъ е преведенъ въ Разградъ, а разградския на негово място. Пом. на акцизния чиновникъ Ив. Кантарджиевъ е отчисленъ.

* * Поща. Г-нъ Анонимний, антрефелето ви за учителя Ч-ва, гдѣто правилъ разни скандали въ кафенето „Съгласие“ въ присъствието на други почетни граждани, гдѣто не си плащаътъ дѣлътъ, не ще се помѣсти, защото редакцията трѣбва да познава автора му. Ако желаете да се помѣсти, защо не съобщите името. Това за свѣдение и на други доброволни кореспонденти. Редакцията, никога, никому не е издала името на дописниците си, та за това нѣма нужда да се скрива.

* * Мъртвишкия герой, сарахошина Табаковъ съ една телеграмма до г-на Прокурора при Русен. Апел. Сѫдъ се оплаквалъ, че на 4 м. Януарий намѣстникъ кмета г-нъ Данаиловъ въ присъствието на г-на управителя Великова въ едно кафене билъ го искувалъ и му се заканвалъ и управителя се билъ наслаждавалъ отъ избраника сп. г-на Данаиловъ. Ний незнамъ каква доза отъ истина съдѣржа въ себе си тая телеграмма, но едно нѣщо ще кажемъ на яххрдията сарахошинъ, че г-нъ Великовъ на 2-й Януарий замина въ отпускъ за въ Ромжния и слѣдователно, не е можълъ да биде присъствующъ когато божемъ г-нъ Данаиловъ искувалъ и се заканвалъ на сарахошина.

Удивително нѣщо е дѣйствително, че подобна една мизерна личность като Табакова да има претенцията да се застѫпватъ хората за него. Че кой е тозъ Табаковъ, какво той представлява отъ себе си, та ния претенцията да е свѣтъ и неприосновенъ? Сарахошинъ първо качество развалена тваръ и въ мозака на коститѣ и има безобразника смѣлостта да се оплаква прокурору, че управителя, който отехъствуваше отъ Плѣвънъ, не се билъ застѫпилъ за него!

Ний мислимъ, че търпението и то си има свѣтъ граници, не ще биде злѣ прочее, да се даде да разбератъ клеветниците, че клеветата е наказуемо престъпление. Неужели до туй дѣрдже сме исцадили, че единъ окаянъ сарахошинъ като Табакова, ще се подговаря тъ честта на хората ненаказано?

* * в. „Прогресъ“ съобщава, че въ село Сергиевецъ — Горне Орѣховска околия, било се устроило читалище, което щѣло било да носи името „Читалище Ив. Вазовъ“ въ честь на писателя г. Вазова. Желаемъ дѣлътъ животъ на новото читалище.

* * Отъ Цариградъ съобщаватъ, че Високата Порта е издала вечъ берать на новоизбрания скопски митрополитъ Целово Високопреосвященство господина Синесия.

* * Прѣговорите за сключване на търговски договоръ съ Англия съ вечъ на свѣршиване. Тѣзи дни договора щѣлъ да биде подписанъ.

* * Бившия Генералъ-Губернаторъ на источна Румелия господинъ Гаврилъ Кръстевичъ билъ назначенъ за секретарь на дѣржавниятъ съветъ на Османската Империя. Ний поздравляваме г-на Кръстевича съ високий постъ.

* * Самозвапата прѣдѣдателка на женското благотворително дружество „Развитие“, за да

се прослави, види се, намѣрила за цѣлесъобразно да телеграфира на почетната прѣдѣдателка на дружеството, Нейно Царско Височество Княгинята, че намѣстникъ кмета г-нъ Данаиловъ, билъ заключилъ въ театралния салонъ нѣкакъ любители, които щѣли да даватъ представление за въ полза на дружеството, когато тѣ правили репетиция. Като не се задоволилъ само съ заключването, г-нъ Данаиловъ билъ повикалъ градските агенти и пожарници и изхвѣрлилъ на вънъ г-да любителите. Така телеграфира Славовска на Н. Ц. Височество съ копие до в. Свобода. Като прочетохме телеграммата на самозваната прѣдѣдателка Славовска, ний се позаинтересувахме да узнаемъ до колко тя съдѣржа въ себе си истина и отъ разслѣдването, което направихме, дойдохме да се обѣдимъ, че Славовска безъ угрizение на съвѣстьта по единъ най неприложенъ начинъ е лхгала, и продължава да лжее Н. Ц. Височество, княгинята. Г-нъ Данаиловъ никакви распорѣждания не е правилъ да се заключватъ или же паджатъ изъ театралния салонъ любителите на Славовска. Г-нъ Данаиловъ съ отвращение отхвѣрля обвиненията, които Славовска му прѣписва и ги оставя за нейна смѣтка, която види се напира удоволствие да клѣвети хора, умразни на мжжътъ ѹ. Можетъ си изиграхъ криво-лѣво ролитъ, сега настапа врѣмо да почнатъ женитъ и почнахъ, ама халалъ да е на Славовска — ербапъ жена била!

* * Поща. Г-нъ М. М. Ахмедовъ тукъ. Нѣмамъ въ обычай да съобщавамъ имената на дописниците си; за това не ще испълнимъ молбата ви. Ако не е истина опровергайте. Днес печатамъ друга съ подпись дописка срѣщу васъ и ище върваме на съобщенията. Ако сте доказанъ въ нѣщо, има право съдъ. Въ всѣкъ случай, като духъвно лице, неправи честь.

* * Въ днешния брой даваме място на единъ отвортъ отъ Г-на Германова, по поводъ статийтъ и корреспонденцийтъ, които бѣха помѣстени въ мѣстния „Винар. Зем. вѣстникъ“ въ послѣднитъ броеве. Може да сѫ прави нашитъ винари въ много работи, но никога нѣма да признаемъ, че въ чифликъ „Климентина“ нѣмало редъ. Който мало-малко има понятие отъ редъ — отъ земедѣлие, той ще се увѣри въ противното на взгледовете исказани въ „Землед. Винарски вѣстникъ“. Именно отъ като г. Хазмановъ управлява този чифликъ, отъ тогава ище плѣвънци можахме да видимъ нѣщо образцово, а не като едно врѣме, кога се управляваше отъ разнитъ пияници, които ходяха на чифликъ само да пиянистватъ и да ядатъ карнобатските ягнета.

Че на този чифликъ, въ когото се обработва, трѣбва да има спациаленъ агрономъ, въ това никой нѣма да отрича, но вѣдъ и това го има — съвѣршивъ Русен. Зем. Училище съ добра практика и то за гордостъ таѣва, каквато у нашитъ тукъ учители за съжаление я нѣма. Да не сме голословни ще наведемъ примѣръ отъ миналата година, когато единъ такъвъ *младежъ агрономъ* съ претенций на више образование, не е можилъ да покаже какъ се държи плугъ и какъ се управлява жътварка. Ако сѫ само такива академисти, които не знаятъ друго освѣнъ да ходятъ въ фракове и кюнкове, когато за такава специалностъ трѣбва да дига и мотиката и лопата, то разбира се, че нашитъ училища сѫ безполѣни, защото не искарватъ земедѣлици, а чиновници и учители по селата, когато за това не сѫ се учили. И защо толкова претенций. Нека глѣдатъ да се нажижда училището и да се не бѣркатъ въ работи, на които не е възложено тѣмъ надзорътъ.

* * На 31 м. м. частътъ 4 слѣдъ обѣдъ Т. Ц. Височество князъ и княгинята заминали съ специаленъ тренъ за Пловдивъ.

* * Отъ Бѣлградъ съобщаватъ, че тамъ сѫ се правили приготовления за пхтуването на Н. Височество Кръль Александър за София.

Н. Височество намерявалъ да пристигне въ българската столица за 14 Февруари, рождениятъ денъ на Н. Ц. Височество Господаря.

* * Съобщаватъ отъ София, че въ тъзи дни съдѣната сесия на народното събрание ще се внесатъ и слѣдущите законопроекты: законопроектъ за земедѣлческия наемни работници, законопроектъ противъ лихварството и експлоатацията на населението и законопроектъ за земедѣлческото учение.

* * Софийското Опълченско-Поборническо дружество е изработило единъ законопроектъ за отъмнение и допълнение на нѣкакъ членове отъ за-

кона за поборниците и опълченците отъ 1895 год.. Измѣненията и допълненията състоятъ въ слѣдующето: 1) Войводитѣ, помощници и съвѣтници имъ да получаватъ месечна пенсия отъ 250 — 300 лева; 2) Заслужилитѣ, било морално, било материално както и подготовките на възстанятията да получаватъ отъ 150 до 200 лева месечно; 3) Поборници и опълченци споредъ заслугите и семенното имъ положение отъ 50 до 150 лева; 4) Пенсии на опълченците и поборниците неподлѣжатъ на никакъвъ данакъ. 5) Върху пенсията на опълченците и поборниците да не се налага никакъвъ запоръ както не се налага и върху офицерските пенсии; 6) Синоветъ на поборниците и опълченците се освобождаватъ отъ всѣкакви такси въ дѣржавните училища и иматъ предпочтение въ военните училища; 7) Ония опълченци, които сѫ получили земя могатъ да се откажатъ отъ нѣя и да получатъ пенсия; 8) Въ комиссията, която ще разпределитъ размѣра на пенсията на опълченците и поборниците да влизатъ хора съвременници и опитни и които да иматъ понятие отъ хода на работите и движенията по освобождението ни. Между тѣхъ да има и опълченци и поборници предпочтително обаче, да бѫдатъ войводи и тѣхните помощници. Този законопроектъ билъ вече врѣченъ министру — прѣдѣдателю г-ну Д-ру К. Стоилову, който се обѣщалъ да го внесе въ Нар. Събрание.

Прѣдизвикано опровержение.

Въ послѣдните два броя на „Винарско Земедѣлческия Вѣстникъ“ се е завела една практика, на която тенденцията се състои не само да умаловажи обществената дѣятельност на единъ толкова могуществен факторъ за пашния земедѣлчески прогресъ, каквито сѫ Плѣвенския Дѣржавенъ Складъ за жребци и Кабиюшкия конезаводъ, но и да се прѣдизвика по възможностъ затварянието на тѣзи народополезни учреждения. Фактическата страна на тази непристойна и нечестна полемика се състои въ общите фрази, че „въ заводътъ нѣмало нищо рационално,“ и че „чифлиците при тѣхъ не се управявали ни най-малко разумно,“ тѣ като, ако противното да сѫществувало, то и резултатътъ отъ дѣятельността на учрежденията по конезаводътъ щѣли да бѫдатъ тѣ примѣри, икономични и народополезни, каквито сѫ, напримѣръ, тѣзи отъ учрежденията, които се рѣжководятъ отъ „академическите сили“ на горѣпомѣнката „вѣстникъ.“ Таин скрита тенденция на въпросната полемика ще стане явна за читателя, ако установимъ прѣдъ него факта, че г. г. полемистътъ, които обичатъ да дирятъ резултатътъ отъ дѣятельността на другите съѣлъ, за да скриятъ тѣзи отъ своята, — не сѫ посѣтили нито единъ пътъ заводътъ ст научна съѣлъ, а, ако нѣкога сѫ отивали при тѣхъ, то щомъ е дохаждалъ редъ да се нагласятъ машините, за да видятъ учениците тѣхни дѣлбоки и практическите познания, то тѣ сѫ уфѣвали къмъ „Вита,“ за да се кѫпятъ, а въпросната маловажна работа сѫ оставили на чифлишките работници. Единъ отъ кѫситъ редактори на този партизански вѣстникъ даже е оставилъ името си въ чифликъ, като традиционно посѣшище, когато работата се касае, напримѣръ, да се нарѣди нѣкакъ плугъ и слѣдъ туй постави на работа. Абсолютна лжда е сѫщо и твърдението на помѣнката „вѣстникъ,“ че въ конезаводните стопанства не се водятъ никакви счетоводства и смѣтки. Тѣзи послѣдните сѫществуваха и скоро ще бѫдатъ напечатани въ „Дѣржавния Вѣстникъ,“ за да се констатира чрѣзъ тѣхъ разумната организация на заводските чифлици и слѣдователно да излѣзе на явѣ злобната фалшивостъ на тѣмните и анонимни редактори на горѣпомѣнката памфлетъ.

Съобщаваме сѫщо на „Винарско Земедѣлческия Вѣстникъ“, че чифлици при конезаводътъ по погрѣшка се считатъ отъ него за образцови земедѣлчески чифлици, каквито сѫ тѣзи при земедѣлчески училища и какъвто бѣше чифликъ „Климентина,“ когато склада не сѫществуваше, а стопанството при него се рѣжководеше отъ г. г. редакторите на винарския вѣстникъ при академическото съдѣйствие на уважаемия Савва Ивановъ. ((Б. на.) Г. Германовъ забравилъ и славния Табаковъ, който има по голѣми академически способности по чифлици и жребци. Винарите може да научатъ много работи, ежъ и отъ плугодѣржане, ягненадие, а особено отъ виноиздание, когато бѣше Емфеджиевъ Директоръ).

Чифлици при конезаводътъ иматъ за пѣль също да снабдяватъ учрежденията съ фуражи (овѣсъ и сѣно), та за това и всѣкакво друго стопанствуване при тѣхните сѣидбообрази е глупаво. Практикуване сѣидбообрази е утвѣрдено и отъ Министерството на Търговията и Земедѣлчието. На врѣмето си редакциония комитетъ на винарския вѣстникъ прѣдложи едно сѣидбообрази съзидане на плѣвенския чифликъ въ което фасулътъ, картофитъ, цвѣклото, морковитъ и царевицата заемахъ първо място, но този проектъ се отхвѣрли по причини които исхождатъ отъ неговото сѫщество и поради туй обстоятелство, че това сѣидбообрази езискване да се построятъ отдѣлни хамбари за около сто хиляди лева и да се накупятъ специални машини за около шестдесетъ хиляди лева.

Непристойно е поведението на редакционния комитет на винарския вестник и по тази причина, неговите членове като поддържателни чиновници на Министерството на Търговията и Земеделието, тръбаше особенитет си мнението да ги представят за разглеждане на началството си по епархичен редът, ако желаха да работят сериозно, тъй като сегашното тъжно поведение ги уличава не само във клъветничество, но и показва, че тъй във дисциплинарно отношение съж по допни и от чиновниците на всичка една ориентална администрация. Анонимните редактори на винарския памфлет особено люто се обръщат към един отъ образцовите чиновници по конезаводството — директора на плъвденския държавен склад за жребци и във нахалността си отиват до тамъ, че го обвиняват във нѣкакво си клъветничество т. е. прѣиспват му собствените си достоинства. По този въпрос не ищат да дадем нѣколько обяснения. Един отъ редакторите на казания вестник (името му ще съобщим другъ път) бѣше не само клъветникъ, но и таен доносчикъ на един бивши висок чиновникъ при Финансовото Министерство и съ "казанието на правдата" т. е. лъжата, упрости директора си при русенското земеделческо училище. Рапортчетата му и сега съ добре спасени. Много ще ни бѫде приятно, ако г. г. редакторите ни обадятъ още и туй, като тъ какво "казание на правдата" се зае мѣстото на един бивши и достоен учитель при плъвденския земеделческо училище. Това върваме нѣма да го скриятъ, тъ като "правдата" въ този случай се е искачала между шест очи отъ които двѣтъ съ били нашитъ, а въ такъвъ случай извѣстно е, че нѣщо не може да се скрие. Ние мислимъ, че нуждите удовлетворения ще да се дадутъ въ скоро време по другъ редъ, а за сега, като обѣщаваме, че повторно ще да се повърнемъ по този въпросъ, молимъ г. г. директорите на конезаводството да не обръщатъ внимание на тъзи въходяща вълна отъ клъвети, безчестия и калъ, а съ джлбоко прѣзрение да се отнасятъ къмъ клъветниците и да си гледатъ и за напрѣдъ работите тъй прѣданно, честно и добросъвестно, както и до сега.

Инспекторъ на Конезаводството: Германовъ.

Пловдивъ, Господину Редактору на вестникъ „Пловдивски Гласъ“

Срѣдамъ въ брой 2038, на вестникъ „Свобода“ една дописка отъ Пловдивъ въ която мѣжду другото, дописника — като указва на нѣкое невѣрни работи, преписва ги че съ извѣршили отъ страна на полицията, като знае какъ стой работата относително случая, че Пловдивъ. Окр. Мюфтия е извалилъ дъщерята (мома) на плъвденския жител Бостанджи Мустафа отъ къщата беъл нѣйно съгласие за която се и уженилъ, моля Ви Г-не Редакторе, дайте мѣсто въ колоните на вестника Ви и обнародвайте тази мѣстна дописка.

Не е истина гдѣто въ тази дописка се преписва, че плъвденската полиция ся е мѣшала по работите които се указватъ отъ дописника, — а е истина, че плъвденския Мюфтия М. М. Ахмедовъ по съгласие съ баща на момата която по никакъвъ начинъ не се е съгласяла да се ужени за него (Мюфтията) (види се защото е знаяла че има законна и неразведена жена) по насила я изважда и се оженва, освѣнъ тази непрестойна отъ негова страна случка — още по възмугителното е, че сѫщия не чака — поне единъ денъ е пратилъ извѣстната ЮНУЗИЦА (жена на Юнузъ Салиевъ) и др. жени да му пристанатъ и се ожени за още една друга мома; тъзи непрестойни работи като нашия Мюфтия като извѣстенъ чиновникъ извѣрши, какво може да се очаква отъ другъ по необразуванъ който чака и виде отъ него — примѣръ?!!! Прочее за тъзи му непрестойни работи като се уча плъвденското Милюманско население е доста възнегодувало което съ заявлението до Г-на Пловдивъ. Окр. Управителъ ще иска уволнението му, това искане е повече отъ справедливо, а най главно, че не притѣжава изискуемите се условия да бѫде Мюфтия, понеже не е съвршилъ никакво срѣдно или више училище, а като тъкъвъ който непрѣжава тъзи качества за такава длѣжностъ. Мисля, че властът ще се заинтересува отъ това поведѣніе на тъкъвъ Мюфтия и ще му даде да разбере, че населението — турското нема нужда отъ такива виходки.

Съ почитание: Х. Бей

Сѫдебни работи.

(Продължение отъ брой 2)

Такива излишности, прѣтрупване, ние сме забѣлѣзвали у нѣкога наши мириви сѫдии и по привличане нѣкога трето лице по дѣлото. Така напримѣръ А. завежда дѣло и иска отъ Е. една сумма. Б. се явява и казва, че желае да привлече Х. въ качеството на трето отвѣтно лице. Закона, чл. 586 и 587 допуска, а слѣдователно не може да се откаже. Какво бихте казали, ако непрѣмѣнно това искане на Б. да Ви се поиска, щото това привличане на трето лице да бѫде оформено, па въ два еднообразни екземпляра отъ прошения, както за трето лице Х. така сѫщо и за ищеща А! Закона че давалъ право на усни молби, които сѫдията слѣдва да запишатъ, на това малко внимание се обрѣща, защото така се разбирало. Това е дѣйствителна аномалия — криво и своеобразно разбиране законътъ, чл. 24 отъ Гр. Сѫдопр. задължа Мировия Сѫдия не само да приеме устната мол-

ба, но и да я запише самъ въ особенна за това книга. Нѣма слѣдователно никакво основание, щото ако при заявяване да се прѣвлече нѣкое трето по дѣлото лице, непрѣмѣнно да испълнява тѣжките формалности на общите сѫдии. Само по себе си това усложнява, обрѣмѣнява нашите прѣтрупани мириви сѫдии, както става обикновено по настоящемъ у повечето сѫдии. Кой може да каже, че у нашите мириви, па било Окръжни сѫдии, може да земе нѣкога потрѣбенъ документъ по дѣлото безъ писмено прошение. Никой, защото и за най нищожните работи, които за улѣснение на сѫдящите, които се плащали разни марки, мита, призовки и др. ще трѣбова да дава прошение, като че непремѣнно закона задължава това. Правосѫдното трѣбова да бѫде едно и бѣзо, това начало е освѣтено, но за жалостъ у насъ не е ни единъ ни другото. У насъ правосѫдното е скъпо и бавно; защото, зада земешъ нѣкога потрѣбна книжка, необходими съ за нуждащия една цѣла недѣля и да трошатъ на нѣколко пътя вратитъ на канцеляриите и да се кланятъ на писарите, да имъ правишъ камплементи. Правилната функция на всѣкъ чиновникъ не е опрѣдѣлена, и да е всѣкий ѝ прилага по своему. Въ апелацията, ще спомѣнемъ за Русенската, тамъ е съвѣршено друго, тамъ дѣйствително, каквото поискашъ бива готово въ нѣколко часа, което дава да се разбере, че хората въ това учрѣждение иматъ друга подготвка.

Нещо съмѣнѣние, че така слѣдва да бѫде. Какво ще каже това, ако Б. е адвокатъ нека да прѣглѣда нѣкое дѣло, по което замоленъ отъ нѣкога заинтересованъ да го прѣглѣда, изучи и каже какви условия прѣдлагатъ, защо зема защитата му. Ако Б. не прѣстави редовно пълномощие отъ страната на дѣлото нашите сѫдии не позволяватъ, Напразно увѣщавай, когото трѣбова, че пълномощие не може да има, защото не е условенъ съ този, като го е натоварилъ да прѣглѣда и изучи, а постъ му съобщи условието си. У насъ се дѣржи тайна, като че процедурата у насъ е такава. Такава практика е тоже една аномалия, защото никога е немислимъ, ако азъ сѫмъ адвокатъ, да поискамъ отъ Х. да ми даде пълномощие само да прѣглѣдамъ и изуча дѣлото, и постъ, като не се услови съ него, това пълномощие или ще трѣбова да го върна или скъсамъ. Вѣдъ, ако така непрѣмѣнно трѣбова да стане, можели като се услови съ Х. да му защищавамъ дѣлото, защото не съ е съгласилъ на сумата, които му предлагамъ, да зема другата — противната на него страна, която се е явила и опълномощила? Разбира се, че неможе, защото самия сѫдъ, който води подобна практика не ще приеме, защото другата страна ще е въ правото да каже, че ми е давала пълномощие, зная ѝ тайните и пр. Нѣщо, което и самия адвокатъ нещо приеме, колкото и да не е свѣдущъ въ работата си. Друга още една крива и не съобразна съ закона практика сме забѣлѣзали, както въ Окр. Сѫдъ, така и отъ Русенската апелация, която не може да се оправда съ нищо. Така са примѣръ. Но едно углавно дѣло X. заявява *писмено* забѣлѣжете добре, че съгласно чл. 696 В. С. пр. опълномоща Б. като адвокатъ да го защищава. Окр. Сѫдъ, практикува опаке: вика само обвиняемия съ призовка, а защитника нѣма никакво извѣстие. Законъ задължава сѫдътъ да оповѣстява всичките по дѣлото лица, въ това число и адвокатите. На каква основа тогава почива, такава една крива практика, която е освѣнъ незаконна, но е обременителна, защото обвиняемия е въ пълното си право да иска отлагане на дѣлото, защото защитника му не е извѣстенъ за денътъ, когато ще му се гледа дѣлото. Прѣставете си, арестантъ избрали си защитникъ, нѣма възможностъ да яви на защитника си за денътъ на глѣдане дѣлото, защото освѣнъ че е затворенъ, но ако знае закона, ще е мислилъ, че повѣренника му е оповѣстенъ, за денътъ, кога ще се разглѣдва дѣлото, затова и съ тази вѣра и надѣжда утива въ сѫдътъ. Ако се направи заявление отъ обвиняемия, че той иска защита, сѫдътъ не е въ право да отказва а Volensnolens ще го отложи, защото най-послѣ и чл. 723 В. С. пр. казватъ, че на обвиняемия се даватъ *все възможни срѣдства за оправдане*. Това срѣдство не е отъ невъзможните, слѣдователно, то е законно и сѫдътъ трѣбова да го уважи. Защо прочие се прави това, ако не за друго освѣнъ за усложнение и тъй утрупването съ излишни прѣписки канцелярий.

Друга една излишна, па и спорѣдъ настъ безмислена наредба е введена у насъ. Кога се гледа дѣлото задочно, послѣдното стѫпило въ сила не само, кога се съобщи рѣшението на задочното осъдението, но и на ищеща. Ищеща не иска, що не го интересува рѣшението, а чака листъ, що не е ищещъ, ще земешъ. Каква е тази узаконена практика, какво мисли да се постигне съ това, не е ли едно усложнение, утрупване на излишна и прѣлишна даже работа, която само у наша България може да се случи. Въ новото измѣнение, което е внесено и което върваме, че до като бѫде статията на расположение на читателите ни може да се приеме отъ народното събрание, но за съжаление, въ него ако и да има нѣкое нововѣдение има и такива излишни форми, които служатъ само за едно обѣркане работите. За това у насъ така на скоро ставатъ нови закони, закончата правила, които още камаратъ не се събрали, бѣрзатъ съ особени укази да се измѣняватъ подъ прѣлогъ на опущения въ редакции. Защо такива необмислени работи, ставатъ у насъ, у нашите високи магистрати, които ужъ бѫже, се наредени да вършатъ нѣщо прочно — обмислено, когато всичко въ единъ много късъ срокъ се показва кухо, като пробка. До като у насъ законите се ковжатъ съ такива чукове, каквито сме гледали и четемъ, до тогава у насъ правосѫдното ще куца, до тогава всѣкъ има шълно право да гледа на него като *легло* не подготвено, ако и слѣдъ една двадесетъ години практика, прѣзъ което врѣме, ний имаме притенцията да искаме много повече, отъ колкото тѣзи закони и наредби, които се станали у насъ пословично по кратки си животъ, като всѣко новородено дѣтето отъ туберкульозни родители.

(Слѣдва.)

КНИЖОВЕНЪ ОТДѢЛЪ

"Ветеринарна Сбирка", подъ редакцията Д-ръ Ив. Тюлевъ год. V. K. IX, X, XI и XII за 1896 год. издава дружеството на Ветеринарните Лѣкарни въ България. Въ тази книга се съдѣржатъ много отборъ и специални статии, които могатъ да ползватъ нашето земеделческо население. Не може да не забѣлѣжимъ статията, която редакцията е помѣстила почти на края на списанието, която всѣкъ, който я чуе, ако и да не е ветеринаръ, ще забѣлѣжи, че и мѣжду нашите молици на ветеринари е пустило коренъ личната умраза. Обвинява се г. Германовъ, че като ходилъ въ Русия да купува жребци за нашите заводи, не стрували нищо и че напразно съ се харчили пари милиони. Единъ отъ четиридесетъ жребци, които биле дадени на соф. пост. комисия излязяха кътракъ! Отъ това искарва заключение и до това трѣбва да дойдемъ, че пратениците Германовъ и Азмановъ не съ сполучили, не съ избрали добри жребци, защото съ такива щѣло да се развали и нашата раса! Ако не е смѣнило, то наѣбръ е злоно. Ние които стоимъ близо до единъ отъ заводите имено, "Чивликъ Климентина" жребцитъ, които съ докарани около 25, съ единъ отъ най добритъ, по тѣлосложение и красота. Какво иска редакцията на "Вет. Сбирка" да бѫде, като маджарските катанили? Ние мислимъ че ако бѣха пратили редактора въ Россия да купува коне, щѣше да купи и по прости. Нека има прѣдъ видъ и това, че конетъ, които докараха Г. Германовъ и Азмановъ, и които стоятъ много повисоко отъ по напрѣдъ доставените, за които е давало по 5—6 хиляди лева, тѣзи едно вѣзъ друго не съ повече отъ 900 лева.

"Мѣдицинска Бѣседа" мѣсечно популарно медицинско списание, подъ редакцията на Д-ръ Витановъ год. III Кн. III за декември 1896. Това списание не иска препоръка, защото самъ Г. Д-ръ Витановъ, му е намѣрилъ едно почетно мѣсто мѣжду нашите научни списания, стъ хубавите оригинални и преводни статии. Ще продължова и 1897 г. по редовно, защото списанието съ е снабдило съ своя собствена печатница.

* Въ редакцията ни се получи едно ново списание "Християнски учитель" год. I Януарий 1897 книж. I. Редакторъ издател свещеникъ С. Н. Кадмейковъ. Съдѣржанието на това списание е съ отборъ религиозно нравствени статии, повече отъ които се преводни. Списва се вѣщо и ние го препоръчаме на читателите. Аbonamentъ за година 10 лева. Издава се въ Пловдивъ.

** Падна ни се случай да прочетемъ единъ разказъ отъ поборника Г. Колевъ, за дѣйствията на четатъ въ Сърбия по освобождението на България. Първата книжка говори за Нанайотъ Войвода. Отъ разказътъ, които съ биле обнародвани до днесъ, ние виждаме за прѣвъ пътъ трудътъ на очевидеца Колева, написанъ както трѣбва: вѣщо и безприсъстно. Това е единъ белитрически-исторически разказъ, който заслужва всички да прочете, за да види, какъ нашите млади бѣлгари прѣвъ 1876 г. съ се вѣдуше възвържали за освобождение на отечеството и какви страдания съ прѣтерали християните по чужбина. Ако Г. Колевъ има свѣдѣния точни и за другите чети вѣри, тѣ ще бѫдатъ по всѣка вѣроятностъ сѫщо така написани гладко, както и първата книжка.

Пордимско Сел. Общинско Управление**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 83.

На основание чл. 1, 3 и 46 отъ „закона за публичните търгове“ и рѣшението, взето отъ общински съветъ въ засѣдането му на 27 то-го, постановление № 4, общинското управление обявява на интересуващите се, че на 20 Февруарий т. г. точно въ 2 часътъ послѣ пладнѣ, съ перетръжка на слѣдующий денъ, въ сѫщия часъ, въ помѣщението на общинското управление, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаванието подъ наемъ общинската градина за зеленчуцъ въ Пордимско землище, мѣстността „Селището“ за единъ периодъ отъ три години, начиная отъ 1-й Януарий 1897 година до 1-й Януарий 1900 година.

Исканий залогъ за право участвование въ търга е 40 лева.

Поемнитъ условия желающите могатъ да прѣглеждатъ всѣки присъственъ день и работни часъ въ канцелярията на общинското управление.

с. Пордимъ, 27 Януарий 1897 година.

2—2

Общин. Кметъ: Д. Джоновъ.

Нисаръ: В. В. Грамовски.

Нова специална желѣзарска работилница**ОБЯВЛЕНИЕ**

Иматели нужда отъ огнеупорни касии, разни видове огради за дворове и балкони, порти, разни видове кревати или поправки на разни видове земедѣлчески машини, помпи и др. подобни? — Идете въ новоотворената отъ 1-й Декемврий н. г. работилница на КИРИЛЪ А. ПОППОВЪ & С-ie, (свѣршилъ пъленъ курсъ въ Дѣржавната учебна занаятчийница, бивши съдружникъ на К. Х. Раковъ), отворена въ гр. Плѣвенъ, улица „Гимназиална“, № № 192 и 193 (Бръшлянските дюкянни). Тамъ ще намѣрите бѣзо и чисто исполнение на поръчките съ най-умѣрени цѣни.

Съ почитание:

3—3

КИРИЛЪ А. Поппovъ & С-ie.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СДѢБНИТЪ ПРИСТАВИ

№ 7509

Подписаній Ст. Мутавчиевъ п. Сдѣбенъ Приставъ при Плѣвенски Окр. Сдѣ на III-й исполнителенъ участъкъ на основание исполнителенъ листъ № 1607 отъ 9 Май 1895 година, издаденъ отъ II-й Плѣвенъ Мир. Сдѣдия, въ полза на Горанъ Пенковъ изъ гр. Плѣвенъ, противъ Иванъ Коновъ изъ сѫщия гр. за искъ 110 лева и 10 л. 40 ст. сдѣбни разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1037 отъ Гражданското Сдѣдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 31 Декемврий и до 31 день т. е. до 31 Януарий т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията си въ гр. Плѣвенъ, слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Едно лозе, находяще се въ землището на гр. Плѣвенъ въ мѣстността „Топчийските“, отъ 3 декара, при съседи: Иванъ Клания, Георги Ив. Вацовъ, Х. Абдулла и Ловченското шоссе, оцѣнено спорѣдъ оцѣнката по емлячни регистъ за 276 лева.

Продаваемиятъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ, които Г. Г. желаятъ да купятъ горниятъ имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданъта.

гр. Плѣвенъ 31 Декемврий 1896 година.

П. Сдѣбенъ Приставъ Ст. Мутавчиевъ 3—3

№ 120.

Подписаній Иванъ А. Гѣрковъ, Сдѣб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Сдѣ на I-й участъкъ на основание исполнителенъ листъ № 2669 отъ 29 Декемврий 1893 год. издаденъ отъ Плѣвенски Град. Мировий Сдѣдия въ полза на Христо Симеоновъ Шилето, изъ г. Плѣвенъ срѣщу Кирица Василевъ Бѣрдаровъ отъ сѫщия градъ, за искъ 100 лева, заедно съ лихвата имъ по 10% годишно отъ 25 Май 1893 г. до испла-

щанието и 5 лева по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ Гражданското Сдѣдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 20 Януарий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията си въ гр. Плѣвенъ, слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

Едно лозе въ Плѣвенското землище въ мѣстността „Акчаар“ отъ около $7\frac{1}{2}$ декара при съседи: Велико Буковчанина, Савва Заяка, Никола Дангура, Димитъръ Копелито, Илия Чолаковъ и пътъ, оцѣнено за 450 лева.

Продаваниятъ имотъ спорѣдъ казванието на длѣжникъ билъ продаденъ отъ сѫщия съ домашно продавателно но съ никакъвъ документъ не го потвърдява.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горниятъ имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ, гдѣто ще имъ са допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданъта.

гр. Плѣвенъ, 17 Януарий 1897 год.
Дѣло № 774 отъ 1893 год. 3—3
Сдѣбенъ Приставъ: Ив. А. Гѣрковъ.

№ 239

Подписаній Иванъ Чолаковъ П. Сдѣбенъ Приставъ при Плѣвенски Окр. Сдѣ на II-й участъкъ на основание исполнителенъ листъ № 1070 отъ 1 Априлъ 1896 издаденъ отъ Плѣвенски Град. Мировий Сдѣдия, въ полза на Божинъ Мичовъ изъ с. Пордимъ срѣщу Пена Ст. Шолевъ настоянка на малолѣтните си наследници на покойния Стоянъ Т. Шолевъ отъ с. Въл. Трънъ, за искъ 406 л. заедно съ лихвата имъ до исплащанието и 20 л. сдѣбни и по водение на дѣлото разноски съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ Гражданското Сдѣдопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 30 Януарий и до 31 день т. г. ще иrodavamъ на публиченъ търгъ съ ярно наддаване въ канцелярията ми слѣдующите длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Нива въ мѣстността на „церака“ отъ 7 декара при съседи: Щочо Т. Шолевъ, бранице и пътъ, оцѣнена за 158 лева.

2) Нива въ мѣстността „Косова воденица“ отъ 7 декара, при съседи: Спасъ Ив. Шолевъ, Василь Райчовъ, Попъ Никола и пътъ, оцѣнена за 158 лева.

3) Нива въ мѣстността „Надъ село“ отъ 7 декара, при съседи: Гето Мишевъ, Спасъ Ивановъ и Мано Ганевъ, оцѣнена за 140 лева.

Продаваемиятъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горниятъ имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданъта.

гр. Плѣвенъ, 24 Януарий 1897 год.

Дѣло № 133 отъ 1896 год. 2—3

П. Сдѣбенъ Приставъ: Иванъ Чолаковъ.

№ 160

Подписаній Маринчо П. Марчевъ пом. Сдѣбенъ Приставъ при Плѣвенски Окр. Сдѣ на III-й Исполнителенъ участъкъ на основание исполнителенъ листъ подъ № 2164 отъ 20-й Августъ 1894 год., издаденъ отъ Плѣвенски Град. Мировий Сдѣдия, въ полза на Маринъ Николовъ изъ гр. Плѣвенъ, срѣщу Кирица Василовъ изъ сѫщия градъ, за искъ 200 лева, лихви и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1025 отъ „Гражданското Сдѣдопроизводство“, съ настоящето си обявявамъ, че отъ 10-й Февруарий и до 31 день, т. е. до 13-й Мартъ т. г. включително ще продавамъ на публиченъ търгъ, по втора продажба слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Една нива отъ 18 декара, въ землището на с. Писарово, въ мѣстността „Горни геранъ“ при съседи: Димитъръ Петковъ, Пано Гековъ, Пътъ и Петъ Андрѣевъ.

Описаниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Жѣлающите да го купятъ горниятъ имотъ да

се явяватъ всѣки присъственъ день и работни часове за приглеждане книжата по продажбата.

гр. Плѣвенъ, 6 Февруарий 1897 год.

пом. Сдѣбенъ Приставъ М. П. Марчевъ

Дѣло № 516 отъ 1895 год. 1—3

№ 161

Подписаній пом. Сдѣбенъ Приставъ при Плѣвенски Окръженъ Сдѣ на III-й Исполнителенъ участъкъ, на основание исполнителенъ листъ отъ 22-й Юлий 1896 год. подъ № 2500, издаденъ отъ Плѣвенски Окръженъ Сдѣдия, въ полза на Теодосъ Димитровъ изъ гр. Плѣвенъ съсъщу Панчо Теодоровъ изъ сѫщия гр. за искъ 253 лева и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1023 отъ „Гражданското Сдѣдопроизводство“, съ настоящето си обявявамъ, че отъ 10-й Февруарий и до 31 день т. е. до 13-й Мартъ т. г. включително ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдующите длѣжники недвижими имоти а именно:

1) Една къща находяща се въ гр. Плѣвенъ въ VIII кварталъ, въ маҳлата „Балаклий“ съ дворно място отъ около единъ декаръ, едноетажна съ три отдѣлнения отъ които двѣ му служатъ за живѣніе, а една за мутвакъ, въ срѣдата коридоръ, построена отъ керпичъ покрита съ керамиди, при съседи: Илия Ивановъ Кожухара, Серафимъ Тотювъ Майстора, Кръстю Кутовъ и Пътъ, оцѣнена за 1000 лева.

Жѣлающите да го купятъ могатъ всѣки присъственъ день и работни часове да се явяватъ и приглеждатъ книжата по продажбата.

гр. Плѣвенъ, 6 Февруарий 1897 год.

1—3 пом. Сдѣбенъ Приставъ М. П. Марчевъ

СПИСЪКЪ

За насрочените гражданска дѣла и гражданска и частна производствата, които ще се глѣдатъ отъ Плѣвенски Окръженъ Сдѣдия, въ сѫдебни заседания на 13 Февруарий 1897 год.

За 13-й Февруарий

1) Гражданско дѣло подъ № 129/91. По апелационната жалба на Петъръ К. Ивановъ, повѣренникъ на Хюснъ Алиевъ, отъ с. тученица, а по настоѧщемъ живущъ въ Турция; срѣщу рѣшението на Плѣвенски Окръженъ Сдѣдия подъ № 177/91. Съдъ на Найденъ Цонковъ, отъ с. Горни дѣбникъ, срѣщу задочното рѣшеніе на сѫщиятъ Сдѣдия подъ № 756.

2) Гражданско дѣло подъ № 162/96. По апелационната жалба на Гето Петковъ отъ с. Долни дѣбникъ, Плѣвенска Окръдия; срѣщу резолюцията на сѫщиятъ сдѣдия подъ № 170.

3) Гражданско дѣло подъ № 239/92. По тѣзбата на Кирко Н. Кирковъ повѣренникъ по прѣновѣръ на Христо Ефимъ и Иванка Сѣбботинкова отъ Плѣвенъ; срѣщу Маринчо С. Сѣбботинковъ живущъ въ гр. Орѣхово, за искъ 6107 л. 32 ст. происходящи отъ съдружническа търговска сѣмѣтка.

4) Гражданско дѣло подъ № 162/96. По апелационната жалба на Гето Петковъ отъ с. Долни дѣбникъ, Плѣвенска Окръдия; срѣщу резолюцията на сѫщиятъ сдѣдия подъ № 170.

5) Гражданско дѣло подъ № 167/96. Съдъ на Петко Хинаковъ отъ с. Тодориене; противъ задочното рѣшеніе на Допълнителната Плѣвенска Мировия Сдѣдия.

6) Гражданско дѣло подъ № 203/96. По искътъ на Гоцо Тодорова отъ гр. Плѣвенъ срѣщу Симеонъ А. Паунконтъ отъ с. Тодориене; противъ задочното рѣшеніе на Луковски Мировия Сдѣдия подъ № 716.

7) Гражданско дѣло подъ № 203/96. По искътъ на Гоцо Тодорова отъ гр. Плѣвенъ срѣчу Симеонъ А. Паунконтъ отъ с. Тодориене; за правособствеността на единъ къщъ лозе въ стойностъ 1211 лева.

8) Гражданско дѣло подъ № 274/96. По исковата молба на Стояновъ, Върбеновъ Сие отъ Плѣвенъ; срѣчу Иванъ Андоевъ отъ с. Рупци, и поръчатель му Василъ Раневъ, отъ с. Остротъ, Орѣховска Окръдия, за искъ 200 лева стойностъ на 100 кила мисири по записъ.

9) Гражданско дѣло № 275/96. По исковата молба на сѫщиятъ, срѣчу сѫщиятъ Андоевъ и сѫщиятъ поръчатель за искъ сумма въ сѫщиятъ размѣръ и за сѫщото число мисири.

СВѢДЕНИЕ

за

РАЖДАНИЯТА И УМИРАНИЯТА ВЪ ГР. ПЛѢВЕНЪ

отъ 15-й до 31-й Януарий 1897 година.